

DEKRET

z dnia 27 grudnia 1974 r.

o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa.

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Funkcjonariuszem pożarnictwa może być obywatel polski, który daje rękojmię należytego wykonywania obowiązków służbowych oraz posiada określone kwalifikacje, odpowiedni stan zdrowia i warunki fizyczne do służby w jednostkach ochrony przeciwpożarowej.

2. Stosunek służbowy funkcjonariuszy pożarnictwa, zwanych dalej „funkcjonariuszami”, nawiązuje się na podstawie mianowania.

3. Minister Spraw Wewnętrznych określi wymagania w zakresie kwalifikacji oraz stanu zdrowia i warunków fizycznych, jakim powinien odpowiadać funkcjonariusz.

4. Oceny stanu zdrowia i warunków fizycznych do służby w ochronie przeciwpożarowej dokonują zakłady społecznej służby zdrowia na zasadach i w trybie określonych przez Ministrów Spraw Wewnętrznych oraz Zdrowia i Opieki Społecznej.

5. Mianowanie może nastąpić po odbyciu zasadniczej służby wojskowej albo po przeniesieniu do rezerwy bez odbycia tej służby lub po zwolnieniu od obowiązku służby wojskowej.

Art. 2. 1. Komendanta Głównego Straży Pożarnych mianuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych.

2. Zastępcę Komendanta Głównego Straży Pożarnych, komendanta i zastępcę komendanta szkoły pożarniczej mianuje Minister Spraw Wewnętrznych.

3. Komendanta wojewódzkiego straży pożarnych mianuje wojewoda, a komendanta straży pożarnych miasta wyłączonego z województwa — prezydent miasta spośród kandydatów przedstawionych przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

4. Komendanta powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) straży pożarnych mianuje naczelnik powiatu (miasta, dzielnicy) spośród kandydatów przedstawionych przez komendanta wojewódzkiego straży pożarnych (komendanta straży pożarnych miasta wyłączonego z województwa).

5. Komendanta terenowej zawodowej straży pożarnej mianuje komendant powiatowy straży pożarnych.

6. Głównego inspektora ochrony przeciwpożarowej w ministerstwie (urzędzie centralnym) mianuje właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) spośród kandydatów przedstawionych przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

7. Funkcjonariuszy nie wymienionych w ust. 1—6 mianują:

- 1) w Komendzie Główniej Straży Pożarnych — Komendant Główny Straży Pożarnych,
- 2) w komendach straży pożarnych — właściwe terenowe organy administracji państwowej,
- 3) w terenowych zawodowych strażach pożarnych — komendanci tych straży,
- 4) w szkołach pożarniczych — komendanci tych szkół,
- 5) w resortowych jednostkach organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej:
 - a) na stanowiska oficerów i chorążych pożarnictwa — główni inspektorzy ochrony przeciwpożarowej, a w jednostkach ochrony przeciwpożarowej podległych urzędowi centralnemu, w których nie powołano głównego inspektora ochrony przeciwpożarowej — komendanci wojewódzcy straży pożarnych (komendanci straży pożarnych miast wyłączonych z województw),
 - b) na stanowiska podoficerów i szeregowców pożarnictwa — komendanci jednostek organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej.

8. Funkcjonariuszy na stanowiska oficerów i chorążych pożarnictwa w jednostkach ochrony przeciwpożarowej organizacji spółdzielczych i społecznych mianują:

- 1) w centralnych związkach spółdzielni oraz w zarządach głównych organizacji społecznych — Komendant Główny Straży Pożarnych na wniosek zarządów centralnych związków spółdzielni lub zarządów głównych tych organizacji,
- 2) w innych jednostkach organizacji spółdzielczych lub społecznych — komendanci wojewódzcy straży pożarnych (komendanci straży pożarnych miast wyłączonych z województw).

9. Funkcjonariuszy na stanowiska podoficerów i szeregowców w jednostkach wymienionych w ust. 8 pkt 2 mianują komendanci powiatowi (miejscy, dzielnicowi) straży pożarnych na wniosek zarządów tych organizacji.

Art. 3. Przed objęciem służby funkcjonariusz składa ślubowanie w brzmieniu:

„W pełni świadomy swoich obowiązków ślubuję uroczyście być wiernym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, na powierzonym mi stanowisku dążyć ze wszystkich sił do umacniania ochrony przeciwpożarowej kraju, strzec i bronić przed pożarami dorobku narodowego, być ofiarnym i mężnym w ratowaniu zagrożonego życia ludzkiego i wszelkiego mienia.

Ślubuję uroczyście sumiennie wykonywać polecenia przełożonych, przestrzegać regulaminów służbowych, strzec godności funkcjonariusza pożarnictwa i dobrego imienia służby.”

Art. 4. Funkcjonariusz pożarnictwa podlega okresowym ocenom kwalifikacyjnym. Minister Spraw Wewnętrznych ustali szczegółowe zasady i tryb sporządzania tych ocen.

Rozdział 2

Stopnie pożarnicze.

Art. 5. Ustanawia się następujące kolejne stopnie pożarnicze:

- 1) szeregowcy pożarnictwa:
 - strażak,
 - starszy strażak,
- 2) podoficerowie pożarnictwa:
 - kapral pożarnictwa,
 - starszy kapral pożarnictwa,
 - plutonowy pożarnictwa,
 - ogniomistrz pożarnictwa,
 - starszy ogniomistrz pożarnictwa,
- 3) chorążowie pożarnictwa:
 - młodszy chorąży pożarnictwa,
 - chorąży pożarnictwa,
 - starszy chorąży pożarnictwa,
- 4) oficerowie pożarnictwa:
 - a) oficerowie młodszy:
 - podporucznik pożarnictwa,
 - porucznik pożarnictwa,
 - kapitan pożarnictwa,
 - b) oficerowie starsi:
 - major pożarnictwa,
 - podpułkownik pożarnictwa,
 - pułkownik pożarnictwa,
 - c) generał pożarnictwa.

Art. 6. 1. Stopień strażaka funkcjonariusz otrzymuje z chwilą mianowania po raz pierwszy na stanowisko służbowe.

2. Stopień starszego strażaka nadają komendanci jednostek organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej.

3. Stopnie pożarnicze podoficerów pożarnictwa nadają komendanci wojewódzcy straży pożarnych (komendanci straży pożarnych miast wyłączonych z województw).

4. Słuchaczom szkół pożarniczych i funkcjonariuszom pełniącym służbę w szkołach pożarniczych stopnie szeregowców i podoficerów pożarnictwa nadają komendanci tych szkół.

5. Stopnie pożarnicze chorążych i młodszych oficerów pożarnictwa, z wyjątkiem pierwszego stopnia oficerskiego, nadaje Komendant Główny Straży Pożarnych.

6. Pierwszy stopień oficerski oraz stopnie starszych oficerów pożarnictwa nadaje Minister Spraw Wewnętrznych.

7. Stopień generała pożarnictwa nadaje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 7. 1. Nadanie funkcjonariuszowi stopnia pożarniczego następuje stosownie do posiadanych kwalifikacji oraz w zależności od opinii służbowej i zajmowanego stanowiska służbowego.

2. Warunkiem nadania pierwszego stopnia chorążego jest ukończenie Szkoły Chorążych Pożarnictwa.

3. Warunkiem nadania pierwszego stopnia oficerskiego jest ukończenie Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej.

Art. 8. Nadanie funkcjonariuszowi kolejnego stopnia pożarniczego nie może nastąpić wcześniej niż po przesłużeniu w stopniu:

strażaka	— 3 miesiące,
kaprala pożarnictwa	— 2 lat,
starszego kaprala pożarnictwa	— 2 lat,
plutonowego pożarnictwa	— 3 lat,
ogniomistrza pożarnictwa	— 4 lat,
młodszy chorążego pożarnictwa	— 4 lat,
chorążego pożarnictwa	— 5 lat,
podporucznika pożarnictwa	— 3 lat,
porucznika pożarnictwa	— 4 lat,
kapitana pożarnictwa	— 5 lat,
majora pożarnictwa	— 4 lat,
podpułkownika pożarnictwa	— 4 lat.

Art. 9. 1. Funkcjonariuszowi można nadać kolejny wyższy stopień pożarniczy przed upływem ustalonych okresów w drodze wyróżnienia. Okresy te mogą być skrócone nie więcej niż o jeden rok.

2. W wypadkach wyjątkowych można nadać funkcjonariuszowi, który posiada szczególne kwalifikacje fachowe do pełnienia służby na odpowiednim stanowisku, stopień pożarniczy, mimo niezachowania warunków wymaganych do nadania tego stopnia.

Art. 10. Funkcjonariusz po przejściu do zawodowej służby wojskowej w specjalności pożarniczej lub do służby w Milicji Obywatelskiej otrzymuje stopień wojskowy lub milicyjny odpowiadający posiadanemu stopniowi pożarniczemu.

Art. 11. 1. Funkcjonariusz zwolniony ze służby może posługiwać się posiadanym stopniem pożarniczym z określeniem „w stanie spoczynku”.

2. Utrata stopnia pożarniczego następuje w razie:

- 1) utraty obywatelstwa polskiego,
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych,
- 3) zwolnienia ze służby na podstawie orzeczenia komisji dyscyplinarnej o wydaleniu ze służby,
- 4) zwolnienia ze służby w wypadku określonym w art. 32 ust. 2 pkt 1.

Rozdział 3

Obowiązki i prawa funkcjonariuszy.

Art. 12. 1. Funkcjonariuszy obowiązuje czas pracy stosowany w zakładach pracy, w których pełnią służbę.

2. Funkcjonariusze pełniący służbę na stanowiskach, na których wymagane jest utrzymanie ciągłości służby, pełnią służbę w systemie zmianowym, to jest 12 godzin służby i 24 godziny wolne od służby.

3. W uzasadnionych wypadkach właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) lub wojewoda (prezydent miasta wyłączonego z województwa) może wprowadzić, po zasięgnięciu opinii właściwego związku zawodowego, pełnienie służby w systemie zmianowym w wymiarze 24 godziny służby i 48 godzin wolnych od służby przy zapewnieniu odpowiedniego wypoczynku podczas pełnienia służby.

4. Za pracę wykonaną na polecenie przełożonego poza normalnymi godzinami służby określonymi w ust. 1—3 funkcjonariuszowi przysługuje w tym samym wymiarze czas wolny, a za pracę w niedziele i święta — inny dzień wolny od pracy.

5. Czas pracy funkcjonariuszy może być przedłużony w celu pełnienia służby w zakresie operacyjno-technicznym albo w celu pełnienia dodatkowej służby, bez prawa do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe oraz do otrzymania czasu wolnego lub dnia wolnego, o którym mowa w ust. 4.

6. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych określi zasady pełnienia służby:

- 1) w celu utrzymania jej ciągłości,
- 2) w zakresie operacyjno-technicznym,
- 3) dodatkowej.

7. Za przedłużony czas pracy i za pracę w porze nocnej w wypadkach określonych w ust. 2, 3 i 5 przysługują zryczałtowane dodatki określone w przepisach o wynagrodzeniu, z tym że Rada Ministrów określi termin, od którego dodatki te będą przysługiwać.

8. Przepisów ust. 2, 3 i 5 nie stosuje się do kobiet w ciąży oraz do kobiet opiekujących się dziećmi do jednego roku. Dotyczy to także pracy nocnej.

Art. 13. Funkcjonariusz, niezależnie od przestrzegania obowiązków określonych w art. 100 Kodeksu pracy oraz obowiązków pracownika urzędu państwowego, powinien:

- 1) być ofiarny w ratowaniu zagrożonego życia ludzkiego i imienia oraz sumiennie wypełniać obowiązki i wykazywać szczególną dbałość o zabezpieczenie mienia przed pożarami,
- 2) strzec godności funkcjonariusza pożarnictwa,
- 3) przestrzegać ściśle regulaminów służbowych i dyscypliny służbowej, poleceń przełożonych oraz stawiać się osobiście do dyspozycji na każde wezwanie przełożonego.

Art. 14. Funkcjonariusz obowiązany jest do noszenia w czasie służby umundurowania.

Art. 15. 1. Funkcjonariusz otrzymuje corocznie urlop wypoczynkowy w wymiarze i na zasadach określonych w Kodeksie pracy.

2. Funkcjonariuszowi wykonującemu czynności o charakterze operacyjno-technicznym przez okres ponad 5 lat przysługuje dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze od 6 do 12 dni roboczych. Zasady udzielania tego urlopu określa Ministrowie Spraw Wewnętrznych oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

Art. 16. 1. Funkcjonariusz otrzymuje bezpłatnie umundurowanie, odzież specjalną i wyekwipowanie osobiste.

2. Minister Spraw Wewnętrznych określi w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej wzory umundurowania, dystynkcji, oznak i odzieży specjalnej funkcjonariuszy, a w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych normy umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego, wysokość i zasady wyplatania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz wypadki zwrotu tego równoważnika w razie zwolnienia ze służby.

Art. 17. 1. Absolwentom szkół pożarniczych, którzy podjęli służbę w jednostce ochrony przeciwpożarowej poza miejscem stałego zamieszkania, wskazanej przez Komendanta Głównego Straży Pożarnej, oraz funkcjonariuszom przeniesionym służbowo do innej miejscowości zakłady pracy, w których pełnią służbę, zapewniają mieszkanie.

2. Funkcjonariuszom wymienionym w ust. 1, którzy w miejscu pełnienia służby nie otrzymali mieszkania, przysługuje ekwiwalent pieniężny w wysokości i na zasadach określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

Art. 18. Funkcjonariusze podlegają obowiązkowi ubezpieczenia w Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń w zakresie następstw nieszczęśliwych wypadków w czasie pełnienia służby.

Art. 19. Funkcjonariuszom w czasie akcji ratowniczych, ćwiczeń i szkolenia przysługuje bezpłatne wyżywienie na zasadach określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

Art. 20. Funkcjonariuszom pełniącym służbę w organach administracji państwowej, w terenowych zawodowych strażach pożarnych i w szkołach pożarniczych oraz ich małżonkom przysługuje prawo do korzystania z ulgi taryfowej przy przejazdach kolejami na zasadach ustalonych dla pracowników urzędów państwowych.

Art. 21. Funkcjonariuszom, którzy odznaczyli się ofiarnością i dobrymi wynikami w służbie, mogą być przyznawane nagrody i wyróżnienia przewidziane Kodeksem pracy, a ponadto mogą oni być awansowani w terminie wcześniejszym niż wymagany przepisami o wynagrodzeniu.

Art. 22. 1. Za wybitne osiągnięcia w służbie funkcjonariuszowi może być nadana odznaka honorowa „Zasłużony Funkcjonariusz Pożarnictwa”.

2. Odznakę nadaje Minister Spraw Wewnętrznych.

3. Minister Spraw Wewnętrznych określi tryb nadawania odznaki, jej wzór oraz sposób noszenia.

Rozdział 4

Odpowiedzialność dyscyplinarna.

Art. 23. Funkcjonariusze podlegają odpowiedzialności porządkowej i dyscyplinarnej za naruszenie dyscypliny służbowej lub uchybienie godności funkcjonariusza.

Art. 24. Ustanawia się następujące kary porządkowe i dyscyplinarne:

1) kary porządkowe:

- a) upomnienie,
- b) ostrzeżenie,

2) kary dyscyplinarne:

- a) nagana,
- b) pozbawienie możliwości awansowania na okres do dwóch lat,
- c) wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe,
- d) obniżenie stopnia pożarniczego,
- e) wydalenie ze służby.

Art. 25. 1. Kary porządkowe nakłada komendant jednostki organizacyjnej ochrony przeciwpożarowej.

2. Przed nałożeniem kary porządkowej przełożony powinien dać funkcjonariuszowi możliwość złożenia wyjaśnień.

Art. 26. 1. Kary dyscyplinarne wymierzają komisje dyscyplinarne dla funkcjonariuszy pożarnictwa powołane przy terenowych organach administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

2. Odwołania od orzeczeń komisji dyscyplinarnych rozpatruje Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna dla Funkcjonariuszy Pożarnictwa przy Komendancie Głównym Straży Pożarnych.

Art. 27. 1. Nie można ukarać funkcjonariusza karą porządkową po upływie 30 dni od powzięcia przez przełożonego wiadomości o popełnionym przewinieniu.

2. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie 90 dni od powzięcia przez przełożonego wiadomości o popełnieniu przewinienia ani nałożyć kary dyscyplinarnej po upływie dwóch lat od popełnienia przewinienia.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w razie popełnienia przez funkcjonariusza przestępstwa lub wykroczenia.

4. Kary dyscyplinarne ulegają zatarciu po upływie lat 3 od ich nałożenia. Kary porządkowe ulegają zatarciu po upływie 1 roku.

5. Organizację komisji dyscyplinarnych, ich skład i sposób powoływania oraz tryb postępowania przed tymi komisjami, jak również sposób wykonywania orzeczeń komisji dyscyplinarnych określi Minister Spraw Wewnętrznych.

Rozdział 5

Zmiany w stosunku służbowym i zwolnienie ze służby.

Art. 28. 1. Funkcjonariusza można na jego wniosek lub za jego zgodą przenieść na inne stanowisko służbowe lub do innej jednostki organizacyjnej ochrony przeciwpożarowej.

2. W uzasadnionych wypadkach funkcjonariusza można przenieść bez jego zgody na takie samo lub równorzędne stanowisko z zachowaniem dotychczasowego wynagrodzenia do innej jednostki organizacyjnej ochrony przeciwpożarowej w tej samej lub innej miejscowości.

3. Świadczenia z tytułu przeniesienia do innej miejscowości oraz zasady ich przyznawania regulują odrębne przepisy.

4. W wypadkach uzasadnionych szczególnymi potrzebami służby funkcjonariusza można delegować do służby w innej jednostce ochrony przeciwpożarowej na okres nie przekraczający 3 miesięcy.

5. W razie delegowania do innej miejscowości funkcjonariuszowi przysługują diety i inne należności na zasadach stosowanych przy podróżach służbowych na obszarze kraju.

6. Przeniesienie i delegowanie do innej miejscowości kobiety w ciąży lub kobiety opiekującej się dzieckiem nie może nastąpić bez jej zgody.

Art. 29. 1. Funkcjonariusza można przenieść na niższe stanowisko służbowe w razie:

- 1) trwałej niezdolności do pełnienia służby na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej orzeczeniem lekarskim, jeżeli nie ma możliwości przeniesienia go na równorzędne stanowisko,
- 2) niewywiązywania się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku, stwierdzonego w 2 kolejnych ocenach kwalifikacyjnych, między wydaniem których upłynęło co najmniej 3 miesiące,
- 3) utraty uprawnień koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku,
- 4) likwidacji zajmowanego stanowiska służbowego, jeżeli nie ma możliwości przeniesienia funkcjonariusza na równorzędne stanowisko.

2. Funkcjonariusza można przenieść na niższe stanowisko służbowe również na jego prośbę.

Art. 30. Funkcjonariusza można zawiesić w czynnościach służbowych, gdy w związku z wszczęciem postępowania karnego lub dyscyplinarnego konieczne jest dla dobra służby niezwłoczne odsunięcie go od pełnienia obowiązków służbowych.

Art. 31. 1. Wynagrodzenie funkcjonariusza w okresie tymczasowego aresztowania oraz zawieszenia w czynnościach służbowych ulega ograniczeniu do połowy wynagrodzenia zasadniczego.

2. Jeżeli zapadł wyrok niewinniający lub postępowanie karne zostało umorzone, funkcjonariuszowi należy wypłacić pozostałą część wynagrodzenia.

3. Pozostałą część wynagrodzenia należy także wypłacić, jeżeli zapadło orzeczenie komisji dyscyplinarnej niewinniające albo postępowanie to zostało umorzone lub zawieszenie w czynnościach służbowych zostało uchylone wskutek odwołania, o którym mowa w art. 36 ust. 2.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli postępowanie karne lub dyscyplinarne zostało umorzone warunkowo albo z powodu przedawnienia lub amnestii.

Art. 32. 1. Funkcjonariusza zwalnia się ze służby w razie:

- 1) niepodporządkowania się przez niego decyzji o przeniesieniu na niższe stanowisko służbowe w wypadkach określonych w art. 29,
- 2) porzucenia pracy,
- 3) trwałej niezdolności do służby stwierdzonej orzeczeniem lekarskim,
- 4) wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby,
- 5) utraty stopnia pożarniczego w wypadkach, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1 i 2,
- 6) własnej prośby funkcjonariusza — w terminie z nim uzgodnionym, nie później jednak niż w ciągu 3 miesięcy.

2. Funkcjonariusza można zwolnić ze służby w razie:

- 1) nieprzydatności do służby stwierdzonej w okresie pierwszego roku służby,
- 2) niezdolności do pracy wskutek choroby, a także w razie usprawiedliwionej nieobecności w pracy z innych przyczyn — po upływie okresów przewidzianych w art. 53 Kodeksu pracy,
- 3) nieuzasadnionej odmowy poddania się badaniom lekarskim mającym na celu stwierdzenie zdolności do służby,
- 4) niewywiązywania się z obowiązków służbowych, stwierdzonego w 2 kolejnych ocenach kwalifikacyjnych, między którymi upłynęły co najmniej 3 miesiące,
- 5) zawinionej utraty uprawnień koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku,

6) skazania na karę pozbawienia lub ograniczenia wolności,

7) nabycia prawa do zaopatrzenia emerytalnego,

8) likwidacji jednostki ochrony przeciwpożarowej.

Art. 33. Stosunek służbowy wygasa z upływem 3 miesięcy nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania.

Art. 34. Jeżeli zwolnienie funkcjonariusza ze służby z przyczyn określonych w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 2 pkt 1—4 i 7 miałyby nastąpić w okresie choroby lub usprawiedliwionej nieobecności z innych przyczyn, zwolnienie nie może nastąpić przed upływem okresu, o którym mowa w art. 53 § 1 pkt 2 i § 2 Kodeksu pracy.

Art. 35. 1. Funkcjonariusz zwolniony ze służby przed upływem 5 lat od dnia ukończenia Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej lub 3 lat od dnia ukończenia Szkoły Chorążych Pożarnictwa jest obowiązany zwrócić kwotę stanowiącą równowartość otrzymanej w czasie nauki pomocy materialnej, kosztów utrzymania i umundurowania.

2. Minister Spraw Wewnętrznych określa wysokość kosztów, o których mowa w ust. 1, zasady ich zwracania oraz wypadki zwalniania z obowiązku zwrotu tych kosztów.

Art. 36. 1. Decyzje w sprawach nawiązania stosunku służbowego, przeniesienia, delegowania, wyznaczenia na niższe stanowisko, zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych lub zwolnienia ze służby funkcjonariusza wydają przełożeni uprawnieni do mianowania na stanowiska służbowe.

2. Od decyzji w tych sprawach funkcjonariusz może w terminie 7 dni wnieść odwołanie do bezpośrednio wyższego przełożonego. Od decyzji wydanej przez ministra lub wojewodę (prezydenta miasta wyłączonego z województwa) odwołanie nie przysługuje.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 1, nie są właściwe powiatowe komisje odwoławcze do spraw pracy.

Rozdział 6

Wynagrodzenie i inne należności pieniężne funkcjonariusza.

Art. 37. 1. Wynagrodzenie funkcjonariusza składa się:

- 1) z wynagrodzenia zasadniczego według posiadanego stopnia pożarniczego i zajmowanego stanowiska służbowego,
- 2) z dodatków do wynagrodzenia.

2. Funkcjonariusze otrzymują nagrody jubileuszowe.

3. Wynagrodzenie płatne jest miesięcznie z dołu.

4. Zasady wynagradzania oraz przyznawania nagród jubileuszowych określają przepisy o wynagrodzeniu.

Art. 38. 1. Funkcjonariusz przeniesiony na inne stanowisko służbowe, do którego przywiązane jest wynagrodzenie niższe od pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, zachowuje dotychczasowe wynagrodzenie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do funkcjonariuszy przeniesionych na niższe stanowisko służbowe w wypadkach określonych w art. 29 ust. 1 pkt 2 i ust. 2.

Art. 39. 1. Funkcjonariusz zwolniony ze służby z przyczyn określonych w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 2 pkt 1, 4, 7 i 8 otrzymuje odprawę.

2. Funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby na własną prośbę przysługuje odprawa, jeżeli nabył on prawo do emerytury.

Art. 40. Wysokość odprawy, o której mowa w art. 39, równa się wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego z dodatkami o charakterze stałym pobieranego przez funkcjonariusza na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, zwiększonego o 20% za każdy rok wyслуги ponad jeden rok służby. Wysokość odprawy nie może przekraczać 3-miesięcznego wynagrodzenia. Okres służby przekraczający 6 miesięcy liczy się jako pełny rok.

Rozdział 7

Kandydaci na funkcjonariuszy.

Art. 41. Osoba posiadająca obywatelstwo polskie, która daje rękojmię należytego wykonywania obowiązków służbowych, posiada odpowiedni stan zdrowia i warunki fizyczne do służby w jednostkach ochrony przeciwpożarowej oraz złoży zobowiązanie do pełnienia służby w tych jednostkach, może być przyjęta do szkoły pożarniczej w charakterze kandydata na funkcjonariusza.

Art. 42. 1. Kandydaci na funkcjonariuszy otrzymują należności pieniężne, zakwaterowanie, wyżywienie, umundurowanie, odzież specjalną oraz wyekwipowanie na zasadach określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

2. Kandydaci na funkcjonariuszy podlegają obowiązkowi ubezpieczenia w Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń w zakresie następstw nieszczęśliwych wypadków w czasie nauki.

Art. 43. Po ukończeniu szkoły pożarniczej kandydat na funkcjonariusza jest obowiązany podjąć służbę w jednostce ochrony przeciwpożarowej wskazanej przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

Art. 44. Kandydat na funkcjonariusza traci stopień pożarniczy w razie nieukończenia szkoły pożarniczej lub niepodjęcia służby po ukończeniu szkoły.

Art. 45. Do kandydatów na funkcjonariuszy, którzy zrezygnowali z nauki w szkole pożarniczej lub którzy zostali z tej szkoły wydaleny albo po ukończeniu szkoły nie podjęli służby we wskazanej jednostce ochrony przeciwpożarowej, stosuje się przepis art. 35.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 46. Członkowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa zatrudnieni w dniu wejścia w życie dekretu stają się z mocy prawa funkcjonariuszami pożarnictwa i otrzymują odpowiednie stopnie pożarnicze według zasad ustalonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 47. W ustawie z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225 oraz z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i Nr 47, poz. 280) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 40 dodaje się nowy pkt 7 w brzmieniu:
„7) dla funkcjonariuszy pożarnictwa”;
- 2) w rozdziale 4 dodaje się nowy tytuł VII w brzmieniu:
„VII. Dodatek dla funkcjonariuszy pożarnictwa.

Art. 48b. 1. Funkcjonariuszowi pożarnictwa uprawnionemu do emerytury lub renty inwalidzkiej, który pełnił służbę w jednostkach ochrony przeciwpożarowej wykonując czynności o charakterze operacyjno-technicznym, przysługuje dodatek w wysokości 15% tych świadczeń.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia okresy służby uprawniające do dodatku, o którym mowa w ust. 1, oraz szczegółowe zasady jego przyznawania.”

Art. 48. W sprawach nie uregulowanych dekretem do funkcjonariuszy pożarnictwa stosuje się przepisy Kodeksu pracy.

Art. 49. 1. Do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszego dekretu zachowują moc przepisy dotychczasowe, o ile nie są sprzeczne z niniejszym dekretem.

2. Do czasu ustalenia terminu, o którym mowa w art. 12 ust. 7, funkcjonariuszom przysługuje dodatek za przedłużony czas pracy na zasadach dotychczasowych.

Art. 50. Dekret wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*